30/10/2026

Ετήσια Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών με εισηγητή τον Μητροπολίτη Κηφισίας Κύριλλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 29 Οκτωβρίου 2026, υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεώργιο, στο Κέντρο Επιμορφώσεως και Επικοινωνίας (Συνεδριακό Κέντρο) της Ιεράς Μητροπόλεως στην Ευαγγελίστρια Αλιάρτου, η καθιερωμένη ετήσια Γενική Ιερατική Σύναξη, κοινή και για τις τρείς επαρχίες της Μητροπολιτικής περιφερείας Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος, με σκοπό τον προβληματισμό πάνω σε επίκαιρα κοινωνικά και πνευματικά θέματα, την γόνιμη ανταλλαγή απόψεων, τη λήψη συλλογικών αποφάσεων, την καθοδήγηση των κληρικών από τον Επίσκοπο, τον καλύτερο συντονισμό

της εκκλησιαστικής διακονίας και την σύσφιξη των συναδελφικών δεσμών μεταξύ των κληρικών.

Η σύναξη ξεκίνησε με τη Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Ευαγγελιστρίας. Στη συνέχεια, στο Συνεδριακό Κέντρο, μετά την εναρκτήρια δέηση, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεώργιος καλωσόρισε τους κληρικούς, τόνισε ότι «η σύναξη δεν αποτελεί μια τυπική διοικητική υποχρέωση, αλλά μια ζωντανή φανέρωση της ενότητας της Τοπικής μας Εκκλησίας, ώστε ως ένα σώμα να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις μεγάλες προκλήσεις των καιρών μας».

Επεσήμανε ότι ζούμε μια δύσκολη εποχή ραγδαίων μεταβολών, αλλά και πνευματικής και ηθικής σύγχυσης, στην οποία πρωτοφανή ερωτήματα αναφύονται, και τα οποία απαιτούν άμεσες και ξεκάθαρες απαντήσεις. Τόνισε ότι: «Σήμερα, καλούμαστε να στρέψουμε την προσοχή μας και σε ένα νέο, σύγχρονο πεδίο διακονίας αλλά και μεγάλων πνευματικών κινδύνων: το Διαδίκτυο». Και ανέφερε ότι: «Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η ψηφιακή τεχνολογία αποτελεί ένα εργαλείο που μπορεί να αξιοποιηθεί στην ποιμαντική μας διακονία, απαιτεί όμως

τεράστια προσοχή, διάκριση και απόλυτη εκκλησιαστική συνείδηση. Ο ψηφιακός κόσμος αποτελεί μια νέα πραγματικότητα. Μπορεί να αξιοποιηθεί ως εργαλείο ενημέρωσης και υγιούς μαρτυρίας, όμως κρύβει τεράστιους πνευματικούς και κανονικούς κινδύνους. Δυστυχώς, γινόμαστε μάρτυρες φαινομένων όπου η επιδίωξη της εφήμερης δημοσιότητας, ο ναρκισσισμός και οι άγονες ψηφιακές αντιπαραθέσεις τραυματίζουν την ενότητα της Εκκλησίας».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γεώργιος καλωσόρισε και ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλο, εκλεκτό και λόγιο Ιεράρχη της Εκκλησίας της Ελλάδος, για την αποδοχή της πρόσκλησης να μιλήσει στην ετήσια ιερατική σύναξη.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλος με τη βαθιά θεολογική και νομική του κατάρτιση και τον εμπεριστατωμένο λόγο του ανέπτυξε την εισήγησή του, με θέμα: «Ορθόδοξη Παράδοση και μετανεωτερικότητα».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κύριλλος, στην αρχή της εισηγήσεώς του, έκανε μία σύντομη ιστορική αναδρομή στα μεγάλα πνευματικά κινήματα και ιδεολογικά ρεύματα που επικράτησαν στον ευρωπαϊκό κόσμο από την Αναγέννηση, τον 15ο αιώνα, μέχρι τις ημέρες μας και προκάλεσαν σημαντικές θεολογικές, φιλοσοφικές, κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις στην Ευρώπη, αλλά και στην καθ’ ημάς Ανατολή και στο νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος.

> Κατά χρονολογική σειρά, τα κυριότερα από αυτά είναι η Αναγέννηση τον 15ο αιώνα, η Μεταρρύθμιση τον 16ο αιώνα, ο Διαφωτισμός κατά τον 17ο και 18ο αιώνα και ο Ρομαντισμός κατά τον 19ο αιώνα. Από τα τέλη του 19ου και κατά τον 20ο αιώνα επικράτησε ο Μοντερνισμός ή Νεωτερικότητα. Κατά τη σύγχρονη εποχή, και ιδιαίτερα στον 21ο αιώνα, παρατηρείται στον δυτικό κόσμο η εμφάνιση του μεταμοντέρνου πολιτισμού ή της λεγόμενης Μετανεωτερικότητας. Η εμφάνισή της συνδέεται με τη διαπίστωση ότι προηγούμενα μοντέλα σκέψεως και ιδεολογικά κινήματα, τα οποία υπόσχονταν την δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, δεν κατόρθωσαν να δώσουν τις αναμενόμενες λύσεις. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο γεννήθηκε ένα νέο μοντέλο σκέψεως,

> ένα νέο ρεύμα, η Μετανεωτερικότητα, το οποίο ασκεί σημαντική επίδραση στις ημέρες μας.

Κατόπιν, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο σύγχρονο αυτό ιδεολογικό ρεύμα, υποστηρίζοντας την άποψη ότι η Μετανεωτερικότητα αμφισβητεί την αιτιοκρατία, πάνω στην οποία στηρίχθηκαν σε σημαντικό βαθμό ο Διαφωτισμός και ο Μοντερνισμός – Νεωτερικότητα, και στρέφεται περισσότερο προς τον πλουραλισμό

> Στην εποχή μας ο άνθρωπος βρίσκεται σε μία κατάσταση διαρκούς «δόμησης και αναδόμησης» και σε συνεχή αναζήτηση του καινούργιου. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αναπτύσσεται η μετανεωτερικότητα με τον έντονο πλουραλισμό της.

Ως βασικά γνωρίσματά της ανέφερε: α) την αμφισβήτηση της αυθεντίας, β) την κατάρρευση της λογικής τάξης και γ) την απώλεια του αναγνωρίσιμου.

> Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται και σύγχρονα κινήματα αφύπνισης, τα οποία συχνά περιγράφονται με τον όρο «woke culture» και εκφράζουν τάσεις αμφισβήτησης ή κατάργησης παραδοσιακών διακρίσεων.
>
> Στον θρησκευτικό χώρο η μετανεωτερική αυτή αντίληψη μπορεί να εκδηλωθεί ως συγκρητισμός ή ως μία οικουμενική θεώρηση της θρησκείας, σύμφωνα με την οποία οι πιστοί των διαφόρων θρησκειών καλούνται να υπερβούν τους περιορισμούς της ιδιαίτερης θρησκευτικής τους παραδόσεως και να επικοινωνήσουν με τα μέλη άλλων θρησκειών. Όπως επισημαίνει ο σύγχρονος κοινωνικός ψυχολόγος Kenneth J. Gergen, με την εξάπλωση αυτής της μεταμοντέρνας συνείδησης παρατηρείται η υποχώρηση του σαφούς προσωπικού αυτοπροσδιορισμού, της ορθολογικότητας, της αυθεντίας, της δέσμευσης, της εμπιστοσύνης, της αίσθησης της γνησιότητας και της ειλικρίνειας, της εμπιστοσύνης στην ηγεσία, του βάθους των συναισθημάτων και της πίστης στην πρόοδο. Όλα αυτά καταδεικνύουν ότι στον σύγχρονο δυτικό κόσμο και πολιτισμό υπάρχει μεγάλη σύγχυση γύρω από τον καθορισμό τού τι είναι ο άνθρωπος, ποια είναι η οντολογία του και με ποιον τρόπο διαμορφώνονται οι σχέσεις του με την επιστημονική και κοινωνική πραγματικότητα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία φθάνουμε και στο λεγόμενο «woke» κίνημα.

Κατόπιν, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις σχέσεις της Ορθόδοξης θεολογίας με την μετανεωτερικότητα.

> Ο διάλογος της Ορθοδοξίας με τα σύγχρονα κοινωνικά και πολιτισμικά κινήματα, η ανανέωση της θεολογικής σκέψεως και η δυνατότητα της εκκλησιαστικής παραδόσεως να συνομιλεί με τον κόσμο αποτελούν μία προβληματική που δεν είναι από μόνη της ξένη προς την ορθόδοξη θεολογική συνείδηση και πρακτική.
>
> Η Εκκλησία δεν έζησε ποτέ έξω από την ιστορία ούτε αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει την γλώσσα και τα εννοιολογικά εργαλεία του εκάστοτε πολιτισμού. Οι Πατέρες αξιοποίησαν δημιουργικά την φιλοσοφική ορολογία της εποχής τους, ενώ οι Οικουμενικές Σύνοδοι διατύπωσαν την πίστη με όρους που δεν αποτελούσαν πάντοτε αυτούσιες βιβλικές εκφράσεις. Ωστόσο, αυτή η ιστορική προσαρμοστικότητα δεν σημαίνει ότι η Εκκλησία αναθεωρεί το περιεχόμενο της πίστεώς της ανάλογα με τις πολιτισμικές μεταβολές και τα ισχύοντα ιδεολογικά κινήματα κάθε εποχής. Και εδώ ακριβώς εντοπίζεται το κρίσιμο ερώτημα που πρέπει κάθε φορά να τίθεται στον θεολογικό διάλογο: με ποια κριτήρια διακρίνουμε τη γνήσια και δημιουργική ανανέωση της ορθόδοξης θεολογίας από την προσαρμογή της στις προϋποθέσεις της μετανεωτερικότητας;
>
> Η Εκκλησία δεν κρύβεται από τον κόσμο ούτε πρέπει να αντιμετωπίζει την κοινωνία ως έναν χώρο με τον οποίο δεν έχει τίποτε να συζητήσει. Το Ευαγγέλιο απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο, ενώ η χριστιανική μαρτυρία προϋποθέτει την επικοινωνία ακόμη και με εκείνους που δεν αποδέχονται την εκκλησιαστική πίστη. Πρέπει, όμως, μέσα σε αυτόν τον διάλογο να διακρίνουμε την εξωστρέφεια του ευαγγελικού μηνύματος από την προσαρμογή του. Η πρώτη σημαίνει ότι η Εκκλησία εξέρχεται προς τον κόσμο, για να μαρτυρήσει την αλήθεια που παρέλαβε. Η δεύτερη σημαίνει ότι η Εκκλησία κινδυνεύει να αναδιαμορφώσει το περιεχόμενο της μαρτυρίας της, προκειμένου να γίνει περισσότερο αποδεκτή από τον σύγχρονο κόσμο και πολιτισμό.

Επομένως, το ζητούμενο είναι να προσδιορισθούν ο θεολογικός σκοπός αυτού του διαλόγου και τα όριά του. Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα παραδείγματα που άπτονται της καθημερινότητας και της ζωής των πιστών.

Μετά την εισήγηση επακολούθησε γόνιμος διάλογος και διατυπώθηκαν από τους συνέδρους κληρικούς απορίες και κατατέθηκαν διάφορες απόψεις. Από τις απόψεις που ακούσθηκαν από τους συνέδρους έγινε φανερό το ζωηρό ενδιαφέρον και η αγωνία του σώματος των κληρικών της Βοιωτικής Εκκλησίας για τα προβλήματα που αυτή την περίοδο απασχολούν την Εκκλησία και την κοινωνία μας.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Γεώργιος χάραξε τις κατευθυντήριες γραμμές και έδωσε οδηγίες για ζητήματα ποιμαντικής φύσεως αλλά και διοικητικής, ενημερώνοντας μαζί με τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Μητροπόλεως Πανοσ. Αρχιμανδρίτη π. Γεώργιο Θανάσου τους Εφημερίους για τρέχοντα διοικητικά θέματα.